

Na fasadi marmorna plošča z napisom : DeVoto popVLo novIter ereCtVM Anno 1671.

Lep kamnit podstavek, okrog in okrog z vzuslovljenim vrhom. Sev. stena nima oken. Lepa enotna notranjščina z zelo lepimi oltarji konca 17.stol. Za vel. oltarjem visi dobro ohranjena slika stoječe Brez madežne iz konca 17.stol. Prav dobra. Slike na stenah, ki jih popolnoma pokrivajo imajo podpis Jakob Brollo pinxit 1889. Vsekakor eno njegovih boljših del. V atikan 3 oltarjev 3 slike konca 17.stol., sv. Vid, sv. "ernej(?) in dober stoječ sv. Jurij.

Pod korom v lepem sočasnem okviru dosti dobera kopija po Kranahovski Mariji tipa Brezje s podpisom : Tibi Matri ter Admirabili hoc voveo I.I.V.K. 1721.

Stele, LXVIII, 7.4.1926, str.1'-2.

(STARA GORA)

Podružnica, posvečena sv. Duhu. Božja pot.

Pravilno orientirana cerkev stoji na podolžnem hribu v n.v. 258 m. Poleg cerkve in na tržnem prostoru južno nje raste precej lip in gabrov, ki ustvarjajo okoli cerkve ambient, vreden ohranitve.

Viri in literatura: Farna kronika Vidma ob Ščavnici; Fr. Stele, Zapiski 68-1926; S. Vrišer: Zapiski 1956; M. Zadnikar: Umestnostni spomeniki Pomurja, Murska Sobota, 1960, p. 36; Fr. Kovačič: Ljutomer, Maribor 1926, p. 291-293.

Karakteristika: Cerkev sestavljajo prizmatičen zvonik, pravokotna ladja, ožji in nižji 3/8 zaključeni presbiterij in na severu prizidana nadstropna zakristija. Gradnja je kamenita; kritina opečna. Zvonik pokriva čebulastolaternasta pločevinasta streha. Cerkev je xx lep primerek velike, božjepotne, baročno koncipirane stavbe, v katere proporcij prihaja do izraza ranobarčni vertikalizem.

Zunanjščina: Vso stavbo obtekatata talni zidec z vzvalovljenimi pristreškom in profiliran fabion. Cerkevno ladjo osvetljujejo najuga tri visoka pp okna v dšesastih okvirih in pp portal v enakemple bogateje profiliranem okviru na severu pa enak portal, le da je enostavnejši. Presbiterij ima preprost pp portal z močnim profiliranim zidcem in dve okni, od katerih je eno v ušesaste okviru. Zvonik je v spodnji etaži gladek, poživljajo ga le novejša, preprost portal, ppk niša in ppu lina v zahodni ter ppu portal in dve lini v južni steni. Nad zahodnim portalom je napisna plošča: DE VOTO POPULO NOVITER ERUCTUM ANNO 1678. Gornji etaži sta tektonsko bogato razčlenjeni: slopa sta arhitektura z zelo bogatimi zidci v smislu popolnega ogredja in poglobljena pp polja. Line v drugi etaži so ppk, členjene. V zgornji etaži sta kaktianska pa so preprostejše, biferne. Vsa zunanjščina kaže na enotno gradnjo iz let 1674 -1678, ki je bila popolnoma skonstruirana leta 1697. Danes je v redu obnovljena, le da trpi nekoliko na talni vlagi.

Notranjščina: Predstavlja mogočen enovit prostor. Tlak je v cerkvi kamenit, v zakristiji lesén. Zvonica ima opečen tlak in križni obok. Od njenih vhodnih lokov je severni zazidan, zahodni pa zadelan s pp portalom, južni pa je originalno ohranjen. Glavni cerkveni portal je kamenit, ppk; njegove vratnice pa so historične. Zidana empore počí a na dveh toskanskih stebrih, dveh križnih obokih in stopniščnem dostopu. Ladjo členi stopasta arhitektura z oprogami in štirimi travejamis križajočimi se sosvodnicami. Slavólok je ppk. Presbiterij obteka močno, popolno ogredje, členijo polslopi, pokriva pa banja z dvema paroma sosvodnic, oprogami in tri stranm zaključkom. Presbiterijeve polslope, oproge in temenske polje spremlja bisernik. Zakristijski vhod predstavlja ušesast, kaménit portal, zakristijo pokriva križni obok. Vse notranjščino krasi dekorativno - figuralna slikarija Jakoba Brolle iz léta 1889.

Oprava: Glavni oltar je velik in lep predstavnik tipa zlatega oltarja. Menza je prizmatična, podstavek in predela stopata poševno v prostor ter oblikujeta pp vhoda z vratnicama, nad katerima konsoli z angelskima glavicama tvorita podstavka za kipa Janeza Ev. un Florijana. Vse opisano krasi bogata hrustančasta ornamentika. Tabernakelj je mlajši ter je z adorantom vred iz konca 18. stoletja. Sledi nastavek s poudarkom na horizontalah. Nosijo ga tri pari stebrov, od katerih sta zunanja zunanjá uvita in spodaj čašasto oblikovana. Ravno ogredje je golčasto in okrašeno s kriloma in efeboma. Ušesi sta hrustančasto-akantasti. Atika je replika nastavka, le da sta ušesi bogatejši, zaključuje pa jo akant in Jožefov kip. V osi nastavka je ppk slika Binkošti, novejše opl delo, ob straneh sta kipa Sebastijana in Roka; v atiki je originalna opl slika sv. Jurija, ob straneh kipa Franca Asiškega in Antona Padovanskega, ter svetnikov s križem in aspergilom. Na hrbtni strani oltarja je napis: Renovata altaria Anno 1890 D. J. Kuncé Parocho ad St. Georgium A. Zoratti, Vergolder. Ves oltar je bogato delo iz konca 17. stoletja ter dobro pozlačen. Obnovljen je bil léta 1963 od Zavoda

restavratorske delavnice.

Levi stranski oltar ima zidano prizmatično menzo, podstavek in predela pa razvijata v prostor tako, da objemata menzo. Predelo kraše fruktoni in voluti, na katerih stojita kipa Barbare in Apolonije. Nastavek nosi par gladkih in par uvitih stebrov ter golšaste kosa ogredja Atika je v bistvu replika nastavka, katero zaključujeta dva segmenta s putoma, akant in kip BO, med stebroma pa stojita kipa Urbana in Urha. V osi oltarja sta ppk sliki opl, v bogatih z akantom in grozdjem okrašenih okvirih. Spodnja slika predstavlja Immaculate ter je ali novejša ali popolnoma preslikana. Krona jo bogato kartušana s kronogramom: Hanc absqVe VLLalabe Conceptam in Cero Cole, ki daje letnico 1711, kar odgovarja konceptu in stilu oltarja. V atiki je slika sv. Vida v kotlu, ki je še originalna.

Desni stranski oltar ima enako menzo in skoraj enako predelo, le da sta konsoli že v nastavku, katerega nosita par uvitih in par uvitih predrtih stebrov, spletenih iz akanta. Sledi daleč izstopajoče golšasto ogredje, katerega krili se v sredi oltarja zraščata ter tvorita osnovo za atiko, katero nosijo tri pari stebrov, od katerih sta zunanja uvita in ovita. Atiko zaključujeta segmenta s putoma, akantom in Mihaelom. V nastavku stojé kipe Valentina, Lucije (v akantovem pps okviru, katerega čeden del preruča v nastavkovó čelo) in Blaža, v atiki pa kipa Avguščina in Dominika, na krilih pa dveh pufov.

Atična slika sv. Jerneja je opl, v razgibanem akantastem okviru, je originalna in preslikana (?). Oltar je enako kot pendant iz začetka 18. stol. Na njemu stoji lesen rezljan svečnik, ki je onima ob kipu ŽMB enak.

Preprosta baročna prižnica okroglega tlorisa je okrašena z razgibanimi okviri, na kupolastem baldahinu pa stoje angel trobentač in simboli VULJ. Čas nastanka je druga polovica ali konec 18. stol.

Orglje so baročen izdelek iz začetka 18. stol., križev pot je starejša kopija po Führieu, kropilniki pa so deloma školjkasti, deloma bazenasti.

Zakristijska omara je bidermajerski izdelek z napisom: Johann Engelhart 1837.

Oprema: Večna luč je čeden izdelek iz začetka 18. stoletja.

Velik lesen kip Pieta je preprost izdelek prve pol. 19. stoletja, kvalitetna pa sta rezljana svečnika iz prve polovice 18. stoletja.
Slika Immaculate opl, v razgibanem originalnem okviru z motivom ušes spodaj je dobro delo iz konca 17. stoletja.

Slika Antona Padovanca pp opl je povprečen izdelek 18. stoletja.

Zvonik: Je enotne gradnje, bronasti zvon je ulit v Zagrebu leta 1923.

Podstrešje: Je enotne gradnje, oboki so opečni.

Resumé: Cerkev je enotne gradnje, ter je nastala med leti 1674 in 1697, opravo pa je dobila prav do začetka 18. stoletja. Poznejše predelave na arhitekturi so minimalne: pri zvoniku in zakristiji.

Okolica:

Konservatorske opombe: Cerkev je v redu vzdrževna.

Registerske opombe: Vlož. štev. 78, parc. štev. 23, k.o. Terbegovci. Stroški vzdrževanja objekta so bili kriti iz imetnikovih sredstev.

Ostalo:

Opombe: Čeprav leži cerkev na vzpetini, jo bo vendarle treba na severni strani drenirati in kanalizirati, saj jo npr. precejšnja talna vlaga.

Jože Curk: Zapiski mariborske topografije, (1966?).

